

Egentlig er det lidt utroligt, at statsministeren ikke vil svare. Men det er vel også derfor, statsministeren ikke tør tage et valg, for statsministeren tør heller ikke at tage debatten med befolkningen. Statsministeren tør ikke svare de mange, der er bekymrede over, hvad der kommer til at ske med strukturreformen. Statsministeren vil ikke engang svare de offentligt ansatte på, hvad der kommer til at ske med deres løn- og ansættelsesvilkår i fremtiden, og hvordan det kommer til at se ud med hensyn til, om de overhovedet er ansat dag to efter, at strukturreformen er gennemført.

Man må sige, at de offentligt ansatte har endnu bedre grund til at være utrygge efter i dag, hvor man ikke har kunnet få noget svar, hverken hvad angår de udtalelser, der er kommet tidligere fra hr. Jens Rohde og fra beskæftigelsesministeren om, at formålet med strukturreformen er at fremme privatiseringen, eller efter socialministerens udtalelse om, at det, hun ønsker indført, er en minimalstat, hvor kommunerne kun tager sig af at visitere de ældre og så overlader selve udførelsen af hjemmehjælpen til private firmaer.

Vi kunne så høre i debatten i dag, at både De Konservative og Dansk Folkeparti udtalte, at de ikke mente, at strukturreformen skulle føre til privatisering. Men hverken De Konservative eller Dansk Folkeparti kom med noget bud på, hvordan man ville forhindre, at det fører til privatisering.

Vil De Konservative og Dansk Folkeparti gå imod det lovforslag, der kommer fra familieministeren om profitbørnehaver? Vil De Konservative og Dansk Folkeparti gå imod, at de sociale institutioner bliver markedsgjort? Vil man ændre ved reglerne om tvangsprivatisering af ældreplejen, det, som regeringen kalder frit valg, hvor finansministeren gik på talerstolen for at fortælle om, at det, man gør, er at give borgerne en stor valgmulighed. Det svarer til, at man siger til en borger: Den valgmulighed, du har, når du skal købe ind, er, om du vil handle i Fakta eller Netto. Det er de eneste to muligheder, du har. Det, borgeren egentlig godt kunne tænke sig, var at få nogle kvalitetsvarer. Men den valgmulighed ønsker man ikke at give fra regeringen.

Vil Dansk Folkeparti og De Konservative være med til, at borgerne i Danmark skal have den valgmulighed? Vil Dansk Folkeparti og De Konservative faktisk sørge for, at vi ikke får den privatisering, som alle Venstres forslag lægger op til? Hvad er det konkret, man vil gøre, for at

strukturreformen ikke skal føre til privatisering? Det hørte vi ikke et eneste ord om.

Kl. 23.40

Vi har jo hørt, hvordan firmaer, både Falck og ISS og andre, har jublet over strukturreformen. De har set, at den er til glæde for dem, og at de kommer til at tjene penge på det. Så De Konservative og Dansk Folkeparti kan sige nok så mange gange, at man ikke ønsker privatisering, men reelt er man ikke kommet med et eneste budskab om, hvad man vil gøre for at forhindre det.

Så det, vi altså kan se, er, at vi har en statsminister, der ikke tør udskrive et valg, hvor befolkningen kan diskutere strukturreformen.

Så siger statsministeren, at så kunne man jo tage en folkeafstemning. Det er vi klar til fra Enhedslistens side. Statsministeren kan bare udskrive den folkeafstemning. Det mener vi ville være helt på sin plads, ligesom når vi har de store EU-traktater og spørgsmål dér. Så udskriver man jo en folkeafstemning. Det behøver der ikke at bliver samlet underskrifter ind til i Folketinget. Det gør man sådan set fra regeringens side.

Hvis statsministeren mente sine ord alvorligt, så kunne statsministeren jo selv udskrive den folkeafstemning. Så kunne statsministeren spørge borgerne, om et flertal af borgerne i Danmark ønsker, at vi skal afvikle det velfærdssamfund, vi har, ønsker, at vi ikke skal have det udstrakte lokaldemokrati, men at vi i stedet skal have en privatisering og en markedsføring af alle områder.

Hvis et flertal af befolkningen så forkaster regeringens strukturreform, kunne vi jo i stedet bruge ressourcerne på nogle gennemarbejdede reformer. Så kunne vi se på, hvordan vi får økonomien til at hænge sammen. Hvor mange penge kommer der egentlig til at være ude i de forskellige kommuner og regioner? Hvordan sikrer vi et stærkt lokaldemokrati? Hvordan sørger vi for at inddrage brugere og ansatte i at finde, hvor det egentlig er, problemerne ligger i dag? Hvor er det, folk kommer i klemme i systemet? Hvad gør vi for at løse problemerne, så folk ikke kommer i klemme?

Regeringens strukturreform gør det stik modsatte. Der bliver endnu flere steder, hvor folk kan komme i klemme.

Man kunne også vælge at sige, at det, der virkelig er behov for, er langt flere hænder, det er mere tid. Det er det, alle efterlyser på alle områder: flere til at tage sig af børn, syge og ældre. Og det kunne man gøre, uden at det koster flere penge.